

TÜRK DİLİ

Ömer'in çocukluğunu hep merakla yaşadım. Ömer'de çocukluk zamanlarının mutluluğunu yaşadı. Bu mutluluğun armağanları sok. Bitti de bu kitap.

AYLIK DİL VE YAZIN DERGİSİ
Yıl 27, Cilt XXXVI, Sayı 311, 1 Ağustos 1977

Ceyhan Atuf Kansu

Çocuk Yazını

Bir Andersen Masalından Çocukluğa

Hiçbir masalın çocuklar için söylendiğini, yazıldığını sanmıyorum. Masallar olsa olsa, insanın çocukluğuyla, çocukluğu için söylenmiş, yazılmış olabilir. Çocukluğunun bilinçaltı tutanağıdır. Masal dile yansımış çocukluktur. Masalların içeriklerindeki çocukluk özüne ve tadına insan çok daha ileri yaşlarda varabilir, masallarla insan kendi çocukluğunun tin çözümünü yapabilir. Bir masala dayanarak bu konuyu biraz açıklamak istiyorum. Yıllar sonra -altmış yaşımın eşiğindedim- Tahsin Yücel'in çevirisinden yeniden okuyorum. Andersen'in *Karlar Kraliçesi*'ni. (Varlık Yayınevi, 1957). Bir masal değildir artık bu benim için, çocukluğumun yinelenmesidir.

Çocuk Dünyası dergisi çok uzaklarda kaldı, benim yaşımda olanlar bilmem ansızlar mı bu dergiyi? 1927 Ankara'sını? Sekiz yaşındaydım o zamanlar. Bu masalı, bugün bile, bir bahçeyi gezer, bir eski evi dolaşır, bir yitiği arar gibi okuyorum. Bu masal çocukluğumu saklıyor içinde. Yanılabilirim, bir kış günü okumaya başladım yedi öyküden oluşan bu masalı, her sayıda bir bölümü çıkardı. Bir iki ay sürmüştür, bittiğinde, Andersen'in deyimiyle "kutlu yaz" başlamış olmalıydı. Ankara yazı. Bu masalı çocukluğumun süremlerine bağlamaya çalışacağım. Andersen'den gelip Ankara'ya dönüşen süremlerle. Bir bir anlatacağım elimden geldiğince. Masaldan kalma bilinçaltı saklancamı araştırdığımda, çocukluğumun tinsel köşe taşlarıyla